

4

Kde zmizol kríž

Ten zlý sen, čo mal trvať dvadsaťpäť rokov, sa začal v podobe dvoch mladých dievčat v bielych šatách. V to ráno daždivá obloha s odtieňmi sivej a perlovo sivej, prechádzajúcimi do čiernych mrakov, čo prichádzali od západu, bola beznádejne nelútostná. Kvapky bubnovali na strechách vozidiel, keď zastali na malom parkovisku v univerzitnom mestečku, a lejak ich sprevádzal až po miesto ohraničené páskou v lesíku na juhu ostrova. Ďalej za stromami sa strážnici pokúšali natiahnuť plachtu, aby ochránili miesto zločinu pred prudkým dažďom. Dvaja z nich zatiaľ držali nad mŕtvymi dáždnyky. Vtom sa plachta nafúkla, vytrhla sa im z rúk a ovinula sa okolo jedného kmeňa. Strážnici bežali za ňou. Technik bez ohľadu na to fotografoval a bledé svetlo bleskov bičovalo obidve telá, šaty nasiaknuté vodou, lesknúce sa kmene, premočenú zem, aj sám dážd' a tmavé siluety policajtov v uniformách. Servaz si povedal, že v takom počasí nebude možné uchrániť miesto zločinu.

Len čo prišiel Kowalski, začal v tom zmätku robiť poriadky a usiloval sa zaviesť hierarchiu, aká musí existovať na každej scéne zločinu. Najprv vyhrešil mladého strážnika, ktorý fajčil pri telách, oči mal červené a celý sa chvel. Potom sa obul do tých, čo bojovali

BERNARD MINIER

s plachtou, až sa im ju napokon podarilo upevniť na kmene. Prikázal roztriahnuť ďalšie dve plachty, nie proti búrke, ale aby ochránil scénu pred zvedavcami – väčšinou to boli študenti z blízkeho univerzitného mestečka – a pred objektívmi novinárov. Policajnému fotografovi oznámil, že potrebuje zábery celku, z bližšej vzdialenosti a aj podrobné, prikázal mu zabrať aj skupinku a čísla áut na parkovisku univerzitného mestečka.

Servaz tam v daždi a medzi stromami prežíval absolútnu hrôzu. Kruté záblesky dodávali dvom mladým telám čosi rušivé, až hypnotizujúce. Takmer sa mu zdalo, že sa odrazu prebudia, zdvihnú hlavy a pozrú sa naňho mŕtvymi očami.

Kowalski naňho kývol a brodili sa v blate k súdnemu lekárovi, pokúšali sa zanechať čo najmenej stôp, čo bolo v tom chaose len zbožné želanie.

– Zdravím, inšpektor, – ozval sa doktor čupiaci pri telách, ani sa neobzrel.

– Zdravím, doktor, – odvetil Kowalski. – Tuším sme vám pokazili víkend.

– Budúcu sobotu sa mi vydáva dcéra, aspoň som sa uvoľnil.

Lekár odhrnul vlasy jednej obeti a elektrickým lampášom jej zasvietil na mokrú šiju. Servaz prehltoľ. Mokrú vlasy, ešte takmer detská tvár a to preoblečenie spôsobili, že vyzerala ako desivá bábika v ľudskej veľkosti. Vo svetle lampáša bolo vidieť každú kvapku vody na jej nevinnej tvári, aj maličkú vyrážku a ten najmenší detail – napríklad dlhé plavé mihalnice, na ktorých sa perlil dážď, až sa mu zazdalo, že sa zachveli. V jednom okamihu si naozaj myslel, že otvorí oči.

– A teda?

SESTRY

– Chvíľočku, – povedal lekár.

Postavil sa. Bol od nich menší, dokonca menší od všetkých prítomných mužov, ale vyžarovala z neho autorita. Volal sa Klas. Obrátil sa k druhému telu oproti, vzdialenému tri metre.

– Vychádzajúc z toho, čo vidím, hoci nechcem vytvárať predčasné závery, si myslím, že ten alebo tá, kto to urobil – no ženská hypotéza sa mi zdá málo pravdepodobná s ohľadom na potrebnú silu – tu čakal na dievčatá. Prišiel zozadu... a udrel túto (ukázal na dievčinu, ktorú práve preskúmal a ktorá mala neporušenú tvár) veľmi silno do zadnej časti lebky. Ihneď musela stratiť vedomie. Tá druhá sa zrejme obrátila a udrel ju do tváre... Potom sa na ňu vrhol. Prečo – to mi poviete vy.

Klas si utrel sklá okuliarov. Klakol si k druhému telu, prstami v rukaviciach opatrne nadvihol bradu. Servaz mal pocit, že sa mu ohryzok zasekol niekde v hltane. Na okamih odvrátil pohľad, potom sa znovu pozrel na opuchnutú masu. Dievčina bola nielen zavraždená, stala sa terčom zúrivosti, úplne dementnej krutosti. Jej nos, očné oblúky a líca boli pod údermi rozdrvené ako zemiaky na pyré, oči sa jej stratili pod takými opuchnutými viečkami, že mihalnice už nebolo vidieť, a polovicu zubov mala vybitých. Takýto strašný pohľad sa nedal racionálne vysvetliť. Obraz zneucteného života, naplutie do tváre ľudstva. Servaz cítil, ako ho striedavo oblieva horúčava a chlad, akoby mal hlavu v ohni a v žalúdku ľad. Nohy sa mu podlomili, až sa bál, že omdlie. Zhlboka sa nadýchol a povedal:

– Prečo sa vyzúril iba na jednej? – spýtal sa a všimol si, že hlas mu znie akosi falošne, ako nevyladená struna na gitare.

Kowalski sa obrátil k nemu a prezrel si ho. Zjavne si pomyslel to isté. Servaz skonštatoval, že ani jeho šéf nevyzerá najlepšie.

BERNARD MINIER

– Znásilnené? – spýtal sa.

Lekár nadvihol spodok šiat.

– Nemyslím... nijaké zjavné stopy po sexuálnej agresii... Potvrdí nám to pitva...

Servaz videl, že aj veliteľ si čupol k dievčine a prstami v rukavici chytil drevený kríž, čo mala na krku pod zakrvavenou masou tváre.

– Šaty ako na prvé prijímanie, kríž... (Kowalski prešiel k prvej.)
Prečo táto nemá kríž?

– *Podťe sa pozrieť...*

Lekárov hlas... Klas sa vrátil k prvej obeti. K tej, ktorej prezrel šiju. Servaz aj Kowalski prišli za ním a sklonili sa. Lekár znovu nadvihol vlasy.

– Vidíte?

Na celom bledom krehkom krku bola zaschnutá krv. Stvrdnutá krv bola vo svetle lampáša až čierna, no nižšie na šiji sa ukázal jasnejší pásik vo farbe tela: niekoľkomilimetrový horizontálny pásik, kde zostala odhalená koža.

Stopa po šnúrke... Rovnakú mala druhá obeť – šnúrku s krížom...

Kowalski si čupol k dievčine. Keď zdvihol hlavu, oči mu žiarili, maličké čierne zrenice uprostred dúhovky.

– Kríž vzali, – uzavrel. – Až keď zaschla krv... Dofrasa, niekto vzal kríž, keď bolo dievča už mŕtve.

– Možno sa vrah vrátil, aby mal pamiatku, – ozval sa Martin.

Kowalski sa naňho prísne pozrel.

– Tu nie sme v seriáli *Columbo*. Tu nepredkladáme hypotézy, kým nemáme konkrétne fakty.

BERNARD MINIER

SESTRY

Z francúzskeho originálu *Les Soeurs*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve XO Éditions v Paríži v roku 2018,
preložila Mária Gálová

Zodpovedná redaktorka Marta Jankajová
Jazyková redakcia Alica Wursterová
Obálka, grafická úprava a sadzba Jakub Karman, Art007
Technická redaktorka Jana Urbanová

Tlač CPI Moravia Books, s. r. o., Pohořelice

Ljndeni

Vyšlo vo vydavateľstve Ljndeni v spoločnosti Albatros Media Slovakia, s. r. o.,
so sídlom Mickiewiczova 9, Bratislava, Slovenská republika
Číslo publikácie 1 929
Prvé vydanie

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú
odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/4445 2046

© Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2019
Všetky práva sú vyhradené.

Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania
v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ALBATROS MEDIA